

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 19. august 2020 blev i sag nr. 94899:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 20/02 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

12. Marts 2006 - Fald i forbindelse med fodboldkamp, hvor der sker et direkte traume på venstre skulder. Som medføre at skulderen går af led x flere. Besøg på skadestuen efterfølgende, hvor der vælges, hverken at tage røntgen eller MR-scanning. Jeg sendes hjem med smertestillende. 23. august 2006, har jeg fortsat en skulder der går af led, provokeret som uprovokere, hvorfor jeg henvises af egen læge til yderligere undersøgelser. Her fortages fortsat hverken røntgen eller MRscanning af min skulder, men der henvises tilbage til den 'diagnose' der blev stillet på skadestuen. De efterfølgende år dør jeg fortsat med en skulder der går af led i tid og utide og som jeg selv må reponere.

I år 2019, henvender jeg mig igen til egen læge, da generne med en skulder der uændret går af led af led i tide og utide, begynder at påvirke min arbejdsfunktion og min psyke. Jeg henvises herefter til [hospital], hvor der for første gang siden ulykken i 2006, tages et røntgen af min skulder. Denne undersøgelse understøttes af en MR-scanning med kontrast i mit skulderled som tydeligt, viser total overrivning af min ledlæbe og skader på min biceps-sene. Altså er det først den. 23 maj 2019 at jeg får kundskab til skaden. Hvorfor jeg ikke mener at Codans forældelsesfrister er korrekte, da jeg anmelder ulykken d. 20/6-2019.

Iøvrigt har jeg fået bekræftet af den kirurg der efterfølgende har opereret mig, at jeg som almindelig borger ikke burde være vidende om, at skaden ville medføre varige følger, hvilket Codan mener jeg burde vide i en alder af ... år.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At man regner forældelsesfristen fra jeg anmelder skaden i 2019 samt at man anerkender at der kan blive tale om varige men."

Selskabet har den 16/3 2020 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Forsikrede klager over, at Codan har afvist at yde dækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 12. marts 2006 med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet.

Forsikringen

Forsikringen trådte i kraft den 1. september 2002. Forsikrede var omfattet af forsikringen frem til den 1. september 2008, hvor [dækningen] ophørte...

Af forsikringsbetingelsernes fællesbestemmelser fremgår det blandt andet:

'6. Forsikringstiden

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde, når ulykkestilfældet er indtrådt i forsikringstiden.

...

Forsikringen dækker ikke følger, herunder forværring af følger, der viser sig senere end 5 år efter, at ulykkestilfældet er indtrådt, eller sygdommen er diagnosticeret.

7. Indsendelse af skadeanmeldelse

Skader, der er omfattet af forsikringen, skal hurtigst muligt anmeldes skriftligt til Codan'.

Forsikringsbetingelserne vedlægges som bilag A.

Sagsfremstilling

Forsikrede anmeldte den 20. juni 2019, at hun havde været udsat for et ulykkestilfælde den 12. marts 2006, da hun spillede fodbold. Hun oplyste i sin redegørelse, at venstre skulder gik af led flere gange, og at hun samme aften var på skadestuen. Hun har yderligere forklaret, at skulderen løbende generede hende i hverdagen, og at hun den 10. oktober 2006 blev undersøgt på ny. Hun har også oplyst, at skulderen siden da har været til stor gene med vedvarende smerter og luksationer, og at en MR-scanning den 24. april 2019 viste behov for operation.

Skadeanmeldelsen med bilag er vedlagt som bilag B.

Vi indhentede oplysninger fra forsikredes praktiserende læge, som vi bad fremsende alle oplysninger om hændelsen den 12. marts 2006 frem til vores anmodning, samt oplysninger om eventuelle forudbestående gener fra skulderen tilbage fra 2001. Kopi af journalmaterialet vedlægges som bilag C.

På baggrund af journalmaterialet og forsikredes skadeanmeldelse meddelte vi i brev af 4. december 2019, at et eventuelt krav var forældet, hvorfor vi ikke kunne yde dækning. Vores brev vedlægges som bilag D.

Den 13. december 2019 modtog vi forsikredes bemærkninger og anmodning om revurdering af sagen. Forsikredes brev er vedlagt som bilag E.

Ved brev af 28. januar 2020 fastholdt vi, at forsikredes krav var forældet. Brevet er vedlagt som bilag F.

Herefter er sagen indbragt for nævnet.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af ankenævnsklagen har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke grundlag for at ændre vores afgørelse, og vi fastholder, at forsikredes eventuelle krav var forældet, da vi modtog anmeldelsen.

Forsikrede anmeldte den 20. juni 2019, at hun den 12. marts 2006 var kommet til skade med venstre skulder under fodboldspil. Der er således gået mere end 13 år fra ulykkestilfældet, til vi modtager en skadeanmeldelse – i hele denne periode har forsikrede ifølge egne oplysninger haft gener fra skulderen.

Hvis forsikredes forklaring om de vedvarende gener skal lægges til grund, skal vi gøre opmærksom på, at det følger af forsikringsaftalelovens § 21 (både da- og nugældende), at sikrede uden ophold skal give selskabet meddelelse om, at en forsikringsbegivenhed er indtrådt, hvis sikrede vil rejse krav mod selskabet. Dette fremgår ligeledes udtrykkeligt af vores forsikringsbetingelser. Vi mener, at forsikrede ikke har iagttaget denne pligt.

Da det anmeldte ulykkestilfælde indtrådte i 2006, var et eventuelt krav ikke forældet, inden den nye forældelseslov trådte i kraft den 1. januar 2008. Spørgsmålet om forældelse skal derfor vurderes i henhold til både de gamle og nye forældelsesregler.

I henhold til § 29 i forsikringsaftaleloven, der var gældende i 2006, forældedes krav grundet i forsikringsaftalen 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor fordringshaveren fik kundskab om kravet, og det var forfaldet og i hvert fald 5 år efter kravets forfaldstid.

I henhold til den nugældende forsikringsaftalelovs § 29, jf. forældelsesloven § 3, forældes et krav efter 3 år, jf. stk. 1, medmindre fordringshaveren var ubekendt med kravet, i hvilket tilfælde forældelsesfristen først regnes fra den dag, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kundskab om kravet, jf. stk. 2. Det er ikke et krav, at omfanget af skaden har været fordringshaveren kendt. Det følger af forældelseslovens § 2, at forældelsesfristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt.

Spørgsmålet er herefter, hvornår forsikrede fik kendskab til kravet mod ulykkesforsikringen i anledning af hændelsen den 12. marts 2006.

Af skadestueepikrisen af 12. marts 2006 fremgår det, at forsikrede gled, faldt og fik smerter i venstre skulder. Hun var landet på strakt arm og havde herefter slået skulderen mod jorden. Der var ingen hævelse eller misfarvning, og hun kunne flektre og ekstendere armen fuldt ud. Hun kunne abducere til 110 grader. Hun har selv oplyst, at skulderen gik af led.

Den 23. august 2006 er det i lægejournalen noteret, at der var *'Recidiverende luksationer af ve. skulder efter fald i foråret'*. Hun blev henvist til ortopædkirurgisk vurdering.

Den 10. oktober 2006 var forsikrede til undersøgelse på ortopædkirurgisk ambulatorium, hvor det blandt andet blev noteret: '*I marts måned udsat for fald under fodboldkamp. Havde fornemmelse af, at ve. skulder gik af led. I forbindelse med efterfølgende kast samme fornemmelse. Har siden trænet skulderen og har ikke siden haft instabilitetsfornemmelse i skulderen. Har dog fortsat smerter ved forkerte bevægelser*'. Der blev ved undersøgelsen ikke givet andre behandlingsforslag end fortsat styrketræning.

I lægejournalen den 14. januar 2019 er det noteret, at forsikrede '*Har en skulder, som bliver ved med at gå af led. startede for over 10 år siden, hvor hun slog ve. skulder af led, var på skadestuen dengang. oplever at skulderen ca. x 1 årligt går af led. Kan selv reponere den på plads igen nu trænet ret intensivt igennem længere tid, men hun har fortsat symptomer fra skulderen*'. Forsikrede blev henvist til ny ortopædkirurgisk undersøgelse.

Den 24. april 2019 blev forsikrede undersøgt på ortopædkirurgisk ambulatorium med aktionsdiagnose '*Habituelle luksationer eller subluksationer*'. I epikrisen er det noteret, at '*...-årige sund og rask ... henvises via egen læge grundet instabilitetsgener i venstre skulder. For 10 år siden bemærket luksation i venstre skulder under fodboldkamp. Skulderen blev reponeret af Træneren men har siden døjet med luksationer/subluxation og to til tre gange årligt. Fortæller at hun er selv reponeret skulderen på plads og der blev aldrig taget røntgen af venstre skulder*'. En røntgenundersøgelse viste normale forhold, men hun blev henvist til MR-scanning, da der var kliniske tegn til hyperlaxity og evt. Bankart læsion.

Det fremgår af det fremlagte journalmateriale og forsikredes egne forklaringer, at der siden ulykkestilfældet den 12. marts 2006 har været store og vedvarende gener fra skulderen i form af 1-3 luksationer årligt og smerter.

Det er vores vurdering, at forsikrede havde kendskab til sit krav i henhold til ulykkesforsikringen allerede, da hun efter et halvt år - den 23. august 2006 - opsøgte egen læge og oplyste, at hun fortsat havde gener med recidiverende luksationer i sin venstre skulder. Det forhold, at hun efterfølgende den 10. oktober 2006 blev undersøgt og alene rådet til fortsat styrketræning ændrer ikke herpå. Vi bemærker, at forsikrede ved denne konsultation ikke har fået at vide, at der ikke var en skade, men der blev blot ikke fundet indikation til anbefaling af andet en fortsat styrketræning.

Lægger vi datoen den 23. august 2006 til grund som begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen, var forsikredes krav forældet efter den 31. december 2008 i henhold til de gamle forældelsesregler og efter den 23. august 2009 i henhold til de nugældende regler.

Det er subsidiært vores vurdering, at forsikrede i hvert fald allersenest efter 2-3 år – fra den 12. marts 2006 - med gentagne luksationer og vedvarende smerter fra skulderen, har haft kendskab til sit eventuelle krav, og har haft grundlag for at anmelde dette til ulykkesforsikringen. Lægges dette senere tidspunkt til grund, ændrer det imidlertid ikke på, at kravet stadig var forældet forud for, at vi modtog anmeldelsen den 20. juni 2019.

Vi bemærker, at forsikrede umiddelbart den 12. marts 2006 var bekendt med selve hændelsen, og at denne straks medførte gener. Hertil kommer, at hun efter et halvt år igen opsøgte læge på grund af de samme vedvarende gener, og at disse gener efter hendes egne oplysninger nu har været vedvarende i de 13 år, der er gået siden hændelsen. Forsikrede kan således ikke have været

i tvivl om, at de angivne gener måtte stamme fra ulykkestilfældet den 12. marts 2006. Vi bemærker, at det ikke er et krav, at hun skal have været bekendt med omfanget af skaden.

Det forhold, at forsikrede i en lang årrække affinder sig med generne og først opsøger læge på ny med henblik på en revurdering i 2019, medfører ikke, at forældelsesfristen i relation til et krav mod ulykkesforsikringen først skal regnes fra dette senere tidspunkt.

Såfremt nævnet mod vores forventning finder, at et eventuelt krav ikke er forældet, skal vi gøre gældende, at der ikke foreligger relevant dokumentation for årsagssammenhæng mellem hændelsen i 2006 og den skade, der konstateres i skulderen 13 år senere. Vi henviser i denne forbindelse til, at forsikredes oplysninger om de vedvarende gener fra skulderen ikke kan genfindes i journalmaterialet i perioden mellem oktober 2006 og januar 2019. Hertil kommer, at der ikke i skadestueepikrisen af 12. marts 2006 er angivet oplysninger om ledscred, ligesom det i journalnotatet af 10. oktober 2006 angives, at der ikke er instabilitetsfornemmelse men dog smerter.

Vi gør ligeledes opmærksom på, at forsikringen, jf. fællesbetingelsernes punkt 6, ikke dækker følger eller forværring af følger, der først viser sig mere end 5 år efter ulykkestilfældet er indtrådt.

Vi henviser til nævnets kendelse 90280, hvor nævnet afviste klagerens krav allerede med henvisning til, at dette var forældet, hvorfor nævnet ikke tog stilling til spørgsmålet om årsagssammenhæng.

På denne baggrund fastholder vi, at vi ikke kan yde dækning for det anmeldte ulykkestilfældet den 12. marts 2006."

Til dette har klageren den 31/3 2020 bl.a. anført:

"Jeg fastholder mine tidligere indsendte bemærkninger til Ankenævnet for forsikring. Herudover vil jeg bemærke at forældelsereglerne, hverken de gamle eller nye er overskredet, idet jeg har fulgt alle de faglige anvisninger, jeg har fået af læger mm. Samt den anviste træning. Så jeg finder helt klart at have varetaget min pligt iht Forsikringsaftalelovens § 21 nemlig uden ophold at give besked om ulykkestilfældet, da jeg blev bekendt med det.

I henhold til nugældende Forsikringsaftalelovens § 29 jfr §3 i Forældelse Loven, forældes kravet efter 3 år således, at forældelse først regnes fra det tidspunkt, jeg fik eller burde have fået kendskab til kravet jfr. stk. 2.

Jeg har fulgt alle råd fra involverede fageksperter siden ulykkestilfældet i 2006. Jeg vil i den sammenhæng gøre opmærksom på, at jeg ikke har været passiv ift. mine skulderproblemer, hvorfor jeg finder det særdeles utilfredsstillende, hvis forældelse reglernes opbygning og natur tilsiger, at jeg som almindelig borger selv skal kunne vurdere, at der er tale om et ulykkestilfælde i forhold til forsikringsbetingelser. Mit udredningsforløb starter den 24/4-19, hvor jeg er til første undersøgelse på [hospital]. Denne undersøgelse bliver suppleret med en MR-scanning d. 23/5-19, hvorfor jeg fastholder, at skaden først er konstateret ved MR-scanning den 23/5-19 jfr. lægejournalen, hvorefter jeg anmelder ulykken til Codan Forsikring d. 20/6-19. Derfor betragter jeg ikke den 3-årige forældelsesfrist som overskredet.

Både i forhold til Codan Forsikrings primær- og subsidiær påstand, må jeg afvise dem begge - idet de forudsætter, at jeg ikke har ladet fagpersoner undersøge min skulder, hvilket ikke er korrekt. Codan forudsætter ligeledes, at jeg som menig borger skal afvise lægernes faglige vurdering og insistere på yderligere undersøgelser, herunder at jeg, igen som menig borger, skal være bekendt med, hvad der findes af yderligere undersøgelser i Det Danske Sundhedssystem.

Det kan således ikke lægges mig til last, at fageksperter ikke laver deres arbejde godt nok. Ligeledes har jeg løbende kontaktet sundhedsvæsenet om min skulder, hvorfor jeg ikke kunne have fået kendskab til skaden, før jeg i april/maj 2019 blev undersøgt og MRscannet.

Skaden må derfor anses for at være blevet mig bekendt og kommet til mit kendskab den 23/5- 19. Kravet er derfor ikke forældet.

For så vidt angår Codan Forsikrings spørgsmål om kausalitet / årsagssammenhæng til hændelsen i 2006 ved fodbold dokumenteres det af den kirurg, der har opereret mig. Han har oplyst, at en skulder ikke går af led uden der har været et traume, hvilket han finder på baggrund af de foreliggende oplysninger, må stamme fra hændelsen tilbage i 2006."

Hertil har selskabet den 7/4 2020 bl.a. anført:

"Forsikredes indlæg giver os ikke anledning til at ændre vores vurdering af sagen, og vi kan forsat ikke imødekomme kravet om dækning for det anmeldte ulykkestilfælde den 12. marts 2006.

Forsikrede anfører, at skaden først er konstateret ved en MR-scanning den 25. marts 2019, og at skaden derfor ikke har været hende bekendt på et tidligere tidspunkt.

Forsikrede var den 12. marts 2006 straks bekendt med ulykkestilfældet, og hun var ligeledes straks bekendt med, at der var skuldergener. Hun har videre forklaret, at hun siden hændelsen i 2006 fortsat har haft betydelige gener og ledsked i skulderen, hvilket også er angivet i de lægelige akter. Vi mener på denne baggrund, at hun har haft rimelig anledning til at anmelde hændelsen til forsikringen på et langt tidligere tidspunkt end sket og allerede tilbage i 2006, idet hun både havde kendskab til hændelsen og til de vedvarende gener, og vi henviser i denne forbindelse til nævnet tidligere kendelser 93177 og 90917.

Det forhold, at hun først i 2019 fik foretaget en MR-scanning ændrer ikke herpå, da det ikke er afgørende, at hun ikke havde kendskab til det konkrete omfang af skaden.

I relation til fundet ved MR-scanningen bemærker vi, at den konstaterede følge lige så vel kan være forårsaget af en af de senere luksationer, som forsikrede oplyser, hun har haft mange af siden 2006. I denne forbindelse gør vi opmærksom på, at vi i henhold til forsikringsbetingelserne ikke dækker følger, herunder forværring af følger, der viser sig senere end 5 år efter, at ulykkestilfældet er indtrådt.

I øvrigt bemærker vi for så vidt angår årsagssammenhæng, at oplysningerne om de løbende kontakter til sundhedsvæsenet ikke kan genfindes i journalmaterialet fra forsikredes læge, selvom vi har bedt om alt, der er i relation til hændelsen og evt. forudbestående gener fra 2001."

Heroverfor har klageren den 4/5 2020 bl.a. anført:

"Jeg fastholder fortsat, at jeg har fulgt alle faglige vejledninger og instruktioner, hvilket åbenbart kommer mig til skade nu i forsikringsmæssige sammenhæng, ifølge Codan.

Derfor mener jeg, at det vil være i strid med såvel forældelsesreglernes- og forsikringsaftalelovens natur, at man skal anmelde enhver hændelse uagtet faglige vurderinger og vejledninger.

Manglende årsagssammenhæng og de manglende kontakter til sundhedsvæsenet kan for så vidt skyldes et ufrivillig lægeskift, samt det faktum, at jeg ikke blev hjulpet, når jeg henvendte mig, hvorfor jeg fandt yderligere henvendelse nytteløst."

Af klagerens lægejournal fremgår bl.a.:

"12.03.2006

Hændelse: gled, faldt, smerter i venstre skulder

A.s.a. Er landet på strakt arm, herefter slået skulderen mod jorden.

Objektivt

Ingen hævelse eller misfarvning. Flekterer og ekstenderer fuldt.

Abducerer til 110°. Normale neurovaskulære forhold. Ingen ømhed over klaviklen, ingen indirekte ømhed.

Behandling: håndkøbssmertestillende.

10.10.2006

...-årig pige henvist til vurdering af ve. skulder. I marts måned udsat for fald under fodboldkamp. Havde fornemmelse af, at ve. skulder gik af led. I forbindelse med efterfølgende kast samme fornemmelse. Har siden trænet skulderen og har ikke siden haft instabilitetsfornemmelse i skulderen. Har dog fortsat smerter ved forkerte bevægelser.

Objektivt:

ET over middel men også relativ muskuløs. Der er normal bevægelse og normal rytme i ve. skulder. Der er moderat sulcustegn, som ikke ophæves under indadrotation. Udadroterer 120 gr. på abduceret arm. Har positiv apprehension men atypisk positiv relokationstest. Har negativ abduktionstest. Er ikke generelt hypermobil og løsheden i ve. skulder overstiger ikke den hø. side. Der foreligger ingen aktuel billeddiagnostik.

Er multireaktionel løs i skulderne. Har ikke yderligere beh.forslag udover de allerede indsatte med kontrolleret styrketræning. Pt og medfølgende mater er informeret om lidelsen og orienteret om beh.strategi. Der er ikke aftalt yderligere kontrol her. Er afsluttet men kan genhenvises ved behov.

24.04.2019

...-årige sund og rask ... henvises via egen læge grundet instabilitetsgener i venstre skulder. For 10 år siden bemærket luksation i venstre skulder under fodboldkamp. Skulderen blev reponeret af Træneren men har siden døjet med luksationer/subluxation og to til tre gange årligt. Fortæller at hun er selv reponeret skulderen på plads og der blev aldrig taget røntgen af venstre skulder."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 20/6 2019, at hun den 12/3 2006 var udsat for et ulykkestilfælde, hvor hun i forbindelse med fodboldspil faldt og fik revet venstre skulder af led.

Selskabet har afvist at yde dækning, under henvisning til, at klagerens krav er forældet. Selskabet har anført, at klageren først anmeldte ulykken efter mere end 13 år. Selskabet har også anført, at klageren efter ulykken havde vedvarende gener, og at hun derfor senest 2-3 år efter ulykken havde kendskab til sit krav.

Klageren har anført, at hun først ved en MR-scanning i 2019 fik konstateret en skade i skulderen, og at hun derfor ikke havde kendskab til sit krav forud herfor.

Af klagerens lægejournal fremgår det "10.10.2006 ...-årig pige henvist til vurdering af ve. skulder. I marts måned udsat for fald under fodboldkamp. Havde fornemmelse af, at ve. skulder gik af led. I forbindelse med efterfølgende kast samme fornemmelse. Har siden trænet skulderen og har ikke siden haft instabilitetsfornemmelse i skulderen. Har dog fortsat smerter ved forkerte bevægelser. ... 24.04.2019 ...-årige sund og rask ... henvises via egen læge grundet instabilitetsgener i venstre skulder. For 10 år siden bemærket luksation i venstre skulder under fodboldkamp. Skulderen blev reponeret af Træneren men har siden døjet med luksationer/subluxation og to til tre gange årligt. Fortæller at hun er selv reponeret skulderen på plads og der blev aldrig taget røntgen af venstre skulder".

Efter en gennemgang af sagen – herunder de lægelige oplysninger – finder nævnet, at klagerens eventuelle krav mod selskabet var forældet forud for anmeldelsen til selskabet den 20/6 2019. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnet finder, at klageren i hvert fald i slutningen af 2006, hvor det er oplyst, at klageren den 10/10 2006 blev undersøgt af en ortopædkirurg, da hun fortsat havde smerter i skulderen, måtte have haft et sådan kendskab til sin skade, at hun havde rimelig anledning til og mulighed for

Ankenævnet for Forsikring

9.

94899

at gøre et krav gældende over for selskabet som følge af ulykkestilfældet den 12/3 2006. Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af hospitalsjournalnotat af 24/4 2019, at klageren siden ulykken har oplevet, at hendes skulder gik af led to til tre gange årligt.

Nævnet finder herefter, at klagerens krav senest er forældet ved udgangen af 2008 eller 2009 i henhold til den 2-årige forældelsesregel i den dagældende § 29 i forsikringsaftaleloven. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist kravet under henvisning til, at det var forældet i henhold til den dagældende forældelseslovgivning.

Hvad angår den nugældende forældelseslov, finder nævnet, at klagerens krav er forældet forud for anmeldelsen den 23/1 2019, jf. forældelseslovens § 2 og § 3, jf. den nugældende § 29 i forsikringsaftaleloven.

Det, som klageren i øvrigt har anført, herunder, at hun først blev røntgenfotograferet i 2019, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings